



## ORSZÁGOS RENDŐRFŐKAPITÁNY

1139 Budapest, Teve u. 4-6.

1903 Budapest, Pf.: 314/15.

Telefon: (06-1) 443-5573, Telefax: (06-1) 443-5733

BM telefon: 33-104, 33-140, BM telefax: 33-133

E-mail: [orfkvezeto@orfk.police.hu](mailto:orfkvezeto@orfk.police.hu)

**Szám:** 29000/105/887/ /2011. RP.

**Tárgy:** alapvető jogot sértő  
rendőri intézkedés elleni  
panasz elbírálása

# H A T Á R O Z A T

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. tv. (a továbbiakban: Rtv.) 92. § (1) bekezdésében biztosított jogkörömnél fogva a panasz tárgyában folytatott eljárás során – figyelemmel az Rtv. 93/A. § (7) bekezdésére, továbbá a Független Rendészeti Panasztestület (továbbiakban: Panasztestület) 383/2011. (XII. 20.) számú állásfoglalásának megállapításaira – a rendőri intézkedés elleni panasznak az előállítás során történő mosdóhasználat engedélyezésével kapcsolatban

### **h e l y t a d o k,**

míg minden egyéb tekintetben a panaszt

### **e l u t a s í t o m.**

A határozat ellen az Rtv. 93/A. § (9) bekezdése alapján – figyelemmel a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 100. § (1) bekezdésére, valamint a 109. § (3) bekezdésére – fellebbezésnek helye nincs, annak felülvizsgálata közvetlenül kérhető a bíróságtól.

A keresetlevelet az Országos Rendőr-főkapitányságnál – a Fővárosi Törvényszéknek címezve (1539 Budapest, Pf.: 632.) – a felülvizsgálni kért határozat közlésétől számított harminc napon belül kell benyújtani, vagy ajánlott küldeményként postára adni, illetve azt a fenti határidőn belül a Fővárosi Törvényszékhez (1027 Budapest, Csalogány u. 47-49.) is be lehet nyújtani. (A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 330. § (2) bekezdése, 326.§ (7) bekezdése; Ket. 109. § (1) bekezdése).

### **A határozatot kapják:**

- 1) Panaszos
- 2) Független Rendészeti Panasztestület
- 3) Pest Megyei Rendőr-főkapitányság (a továbbiakban: PMRFK) vezetője
- 4) Irattár

## INDOKOLÁS

### I.

A panaszos 2011. június 08-án, postai úton terjesztette elő panaszát a vele szemben fogatosított rendőri intézkedésekkel szemben a Panasztestülethez, majd azt 2011. június 30-án kiegészítette. Az előadott panasz az alábbiakban foglalható össze.

A panaszos és férje 2011. június 03-án délelőtt 10 óra körül egy kisbusszal közlekedtek Szentendrén, amikor a Dózsa György úton két rendőr – egy nő és egy férfi – állította meg őket. Mivel a panaszos által vezetett gépjármű műszaki engedélye lejárt, nála pedig nem voltak iratok, ezért a rendőrök feljelentés tettek ellene. Szerette volna megtudni az eljáró rendőrök nevét és azonosító számát, de azt nem közölték vele, majd beültek a szolgálati gépkocsiba. A panaszos ekkor odament a járműhöz, és ismételten kérte a rendőröktől, hogy igazolják magukat – mivel a ruházatukon nem volt látható sem név, sem azonosító szám – de a rendőrök ekkor sem voltak hajlandóak kérésének eleget tenni, hanem el akartak menni a helyszínről.

A panaszos kérte, hogy a feljelentés szövegét elolvashassa, és amennyiben tényszerűen írták le a történetet, azt aláírhatta. Ennek érdekében benyúlt a szolgálati gépkocsi ablakán, de a férfi rendőr nem engedte, hogy a papírt elvegye, ezért az összegyűrődött. A rendőrök ekkor kiugrottak az autóból, a motorháztetőre lökték és a kezét hátra csavarták. A férje – aki a történetet a saját gépkocsijukban ülve látta és mivel le volt tekerve az ablak, ezért hallotta is – erre kiszállt az autóból, és kérte a rendőröket, hogy engedjék őt el. A rendőrök ennek nem tettek eleget, hanem „teátrálisan”, rádión keresztül segítséget kértek a „magatehetelen”, 50 kilós panaszossal szemben, aki semmilyen ellenállást nem tanúsított. Perceken belül több rendőrautó, illetve rendőr érkezett a helyszínre, majd 30 percnyi beszélgetés után megbilincseltek a panaszost, aki szerint volt olyan rendőr, aki maga sem értette ezt az eljárást. A panaszos véleménye az, hogy a vele szemben intézkedő rendőrnő így akart személyes bosszút állni, mivel 6 hónappal korábban, „hasonló ügyben” feljelentést tettek ellene hamis vád miatt a bíróságon.

A panaszost ezt követően előállították a Szentendrei Rendőrkapitányságra, ahol 5 órán keresztül tartották fogva, majd meghallgatás nélkül szabadon engedték.

A panaszos a vele szemben fogatosított rendőri intézkedésekkel kapcsolatban az alábbiakat sérelmezte:

- a rendőri intézkedés jogalapját;
- a rendőrök szolgálati fellépésének módját, azonosítási kötelezettségük megtagadását;
- azt, hogy nem olvashatta el a „feljelentés” szövegét;
- a testi kényszer jogszerűségét, arányosságát;
- a bilincs alkalmazásának jogszerűségét, arányosságát;
- a helyszínen lévő rendőrök létszámát;
- elfogásának és előállításának jogalapját, arányosságát, időtartamát, valamint azt, hogy előállításának okát nem közölték;
- ruházatának átvizsgálását;
- az előállított jogokról és kötelezettségekről szóló tájékoztatás elmaradását;
- fogvatartásának ideje alatt nem kapott ivóvizet és nem engedték ki a mosdóba;
- jogorvoslati lehetőségéről nem tájékoztatták;
- a rendőri intézkedés részrehajló volt.

A Panasztestület hivatkozott állásfoglalásában megállapította, hogy hatásköre az Rtv. 92. § (1) bekezdése alapján a sérelmezett intézkedések vizsgálatára kiterjed, ugyanakkor nincs hatásköre annak megállapítására, hogy a panaszos magatartásával szabálysértést valósított-e meg, továbbá arra sem, hogy a panaszossal szemben indult szabálysértési eljárást és az annak során meghozott határozatot felülbírálja.

Megállapította továbbá, hogy a rendőri fellépés érintette a panaszosnak a Magyar Köztársaság Alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvény (a továbbiakban: Alkotmány) 2. §-ának (1) bekezdéséből levezethető tisztességes eljáráshoz, az 54. §-ának (1) bekezdése szerinti emberi méltósághoz, az 55. § (1) bekezdése szerinti személyes szabadsághoz és személyi integritáshoz, az 59. §-ának (1) bekezdése szerinti személyes adatok védelméhez, valamint az 57. §-ának (5) bekezdése szerinti jogorvoslathoz való jogát az alábbiak szerint. A rendőri intézkedésekkel összefüggésben továbbá vizsgálni kellett az Alkotmány 54. § (2) bekezdése szerinti embertelen, megalázó bánásmód tilalmának, valamint az Alkotmány 70/A. §-a szerinti diszkrimináció tilalmának kérdését is.

A Panasztestület az ügy gondos mérlegelése alapján arra a következtetésre jutott, hogy a panaszossal szemben foganatosított közlekedésrendészeti intézkedés, az annak során történt igazoltatás, majd a panaszos elfogása és előállítása jogszerűen történt, az annak érdekében történt kényszerítő eszköz (testi kényszer, bilincs) alkalmazások jogszerűek, arányosak és indokoltak voltak. A rendőri intézkedéseket a Panasztestület nem tekintette részrehajlóknak.

Az előállítás időtartama miatt – a rendőrség tevékenységén keresztül közvetve – viszont sérült a panaszos személyes szabadsághoz való joga, továbbá a vizsgált rendőri intézkedések – végrehajtásuk során – több ponton sértették a panaszos tisztességes eljáráshoz és emberi méltósághoz való jogát, valamint az az embertelen, megalázó bánásmód tilalmába ütköztek.

## II.

A Ket. 50. § (1) bekezdésében foglalt tényállás tisztázási kötelezettség keretében a hatóság az alábbi bizonyítási eszközök tartalmát vette figyelembe:

- a panaszos 2011. június 8-án, postai úton továbbított panaszbeadványa;
- a panaszos 2011. június 30-án, elektronikus úton küldött panasz kiegészítése;
- a PMRFK vezetőjének 13000-3887/6/2011. számú, 2011. augusztus 02-án kelt tájékoztató levele;
- a PMRFK vezetőjének 13000-3887/9/2011. számú, 2011. november 11-én kelt tájékoztató levele(jogorvoslati jogról szóló tájékoztatás);
- a Szentendrei Rendőrkapitányság Közrendvédelmi Osztály Őr- és Járőrszolgálati Alosztály 13090/3003/2011/id. számú, 2011. június 3-án kelt jelentése az elfogás végrehajtásáról és kényszerítő eszköz alkalmazásáról, az ahhoz kapcsolódó nyilatkozat, valamint parancsnoki vélemény és kivizsgálás (igazoltatás, elfogás, előállítás, bilincs, helyszínen lévő rendőri erők, ruházatátvizsgálás, hozzátartozó kiértékelése, az előállítás okáról, valamint a fogvatartotti jogokról és kötelezettségekről szóló tájékoztatás);
- a Szentendrei Rendőrkapitányság Közrendvédelmi Osztály Őr- és Járőrszolgálati Alosztály által kiállított igazolás a rendőrségi előállítás időtartamáról (előállítás időtartama, jogorvoslati jogról szóló tájékoztatás);
- a Szentendrei Rendőrkapitányság vezetőjének 13090-014914/2011. ált. számú, 2011. június 9-én kelt értékelő jelentése a 2011. június 3-án történt hivatalos személy elleni

- erőszak körülményeiről (közlekedésrendészeti intézkedés, kényszerítő eszközök, előállítás, eljárási cselekmények, részrehajlásmentes intézkedés);
- a PMRFK vezetőjének a Pestvidéki Nyomozó Ügyészség vezetőjéhez címzett, 13090-013914/1/2011. ált. számú, 2011. június 7-én kelt átirata (elfogás, előállítás jogalapja);
  - a Szentendrei Rendőrkapitányság Közlekedésrendészeti Osztály 13090/3003/2011/id. számú, 2011. június 3-án kelt – a panaszossal szemben intézkedő r. törzsőrmester által készített – jelentés (azonosítási kötelezettség, közlekedésrendészeti intézkedés, testi kényszer, elfogás, előállítás oka);
  - a Szentendrei Rendőrkapitányság Közlekedésrendészeti Osztály 13090/3009/2011/id. számú, 2011. június 3-án kelt – a panaszossal szemben intézkedő r. őrmester által készített – jelentés (azonosítási kötelezettség, közlekedésrendészeti intézkedés, testi kényszer, elfogás, előállítás oka);
  - a Szentendrei Rendőrkapitányság Közlekedésrendészeti Osztály 13090/3003/2011/id. számú, 2011. június 3-án kelt szabálysértési feljelentése;
  - a Szentendrei Rendőrkapitányság Közlekedésrendészeti Osztály 13090-100/298/2011/megk. számú, 2011. július 29-én kelt – a panaszossal szemben intézkedő r. törzsőrmester által készített – jelentése (azonosítási kötelezettség, közlekedésrendészeti intézkedés, testi kényszer, elfogás, előállítás oka);
  - a Szentendrei Rendőrkapitányság Közrendvédelmi Osztály 13090-100/298/2011/megk. számú, 2011. július 21-én kelt – a panaszost előállító r. őrm. által készített – jelentése (bilincs, előállítás, ruházatátvizsgálás);
  - a Szentendrei Rendőrkapitányság Pomázi Rendőrőrs 13090-100/298/2011/megk. számú, 2011. július 21-én kelt jelentése (rendőri jelenlét);
  - a Szentendrei Rendőrkapitányság Pomázi Rendőrőrs 13090-100/298/2011/megk. számú, 2011. július 21-én kelt jelentése (rendőri jelenlét);
  - a Szentendrei Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztály Bűnügyi-Technikai és Helyszínelő Alosztály 13090-100/298/2011/megk. számú, 2011. július 24-én kelt jelentése (rendőri jelenlét);
  - a Szentendrei Rendőrkapitányság Közrendvédelmi Osztály 13090-100/298/2011/megk. számú, 2011. augusztus 6-án kelt – a panaszost előállító r. zls. által készített – jelentése (bilincs, előállítás, ruházatátvizsgálás);
  - a Szentendrei Rendőrkapitányság 100/298/2011. számú, 2011. szeptember 1-jén kelt – az ügyeletes tiszt r. zls. által készített – jelentése (ruházatátvizsgálás, kiértesítés, panaszjogról, fogvatartotti jogokról és kötelezettségekről szóló tájékoztatás);
  - a Szentendrei Rendőrkapitányság, mint szabálysértési hatóság 13809/1663-2/2011/szabs. számú, 2011. június 24-én kelt határozata;
  - a Fogdakönyv vonatkozó oldala (előállítás időtartama);
  - 612175 sorszámú Jegyzőkönyv a letéti tárgyakról;
  - 1 db CD lemez (a rendőrségi rádióforgalmazás hanganyaga);
  - a Panasztestület 2011. július 8. napján kelt feljegyzése a panaszos férjének telefonon történt meghallgatásáról;
  - a Panasztestület 2011. december 16. napján kelt feljegyzése a Szentendrei Rendőrkapitányság hivatalvezetőjétől telefonon keresztül kért információkról (előállítás időtartama).

### III.

A rendőri intézkedés ellen a panaszos által konkrétan megfogalmazott kifogások vonatkozásában álláspontom a következő:

1.) A panaszos sérelmezte a rendőri intézkedés tényét és jogalapját.

Az Rtv. 13. §-ának (1) bekezdése szerint a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak. A Szolgálati Szabályzat 3. §-ának (1) bekezdése alapján bűncselekmény vagy szabálysértés észlelése, valamint a közbiztonságot, a közrendet, az államhatár rendjét, a polgárok személyét vagy javait sértő vagy fenyegető veszélyhelyzet esetén, illetőleg ha ilyet hoznak tudomására, a rendőrt intézkedési kötelezettség terheli.

Az Rtv. 44. § (1) bekezdés b) pontja alapján a rendőr az Rtv.-ben és a külön jogszabályban meghatározott közlekedésrendészeti feladatának ellátása során a közlekedési rendszabályok megtartását, a járműhasználat szabályszerűségét, az okmányokra és a felszerelésekre vonatkozó előírások megtartását, a jármű birtoklásának jogszerűségét, az üzemben tartó, illetőleg a használó személyazonosító adatait, a jármű közlekedésbiztonsági állapotát és adatait a forgalomban és a telephelyen – a jogszabályban meghatározottak alapján – ellenőrizheti.

Az Rtv. 29. §-ának (1) bekezdése szerint a rendőr a feladata ellátása során igazoltathatja azt, akinek a személyazonosságát a közrend, a közbiztonság védelme érdekében, bűnmegelőzési vagy bűnüldözési célból, a tartózkodása jogszerűségének megállapítása céljából, közlekedésrendészeti ellenőrzés során, továbbá az igazoltatott vagy más természetes, illetve jogi személy és egyéb szervezet jogainak védelme érdekében kell megállapítani. A Szolgálati Szabályzat 38. § (1) bekezdése alapján az igazoltatás során a rendőr elkéri az igazoltatott személyazonosító igazolványát vagy egyéb, a személyazonosságot hitelt érdemlően igazoló okmányát. Ha az okmány valódisága kétséges, a rendőr ellenőrző kérdéseket tehet fel. Felszólítja az igazoltatott személyt adatainak bemondására, a bemondott adatokat az okmánnyal összehasonlítja. Az intézkedés során minden esetben ellenőrizni kell az igazoltatott személy és a bemutatott okmány adatait a Schengeni Információs Rendszerben (SIS), a körözési információs rendszerben, illetőleg – szükség szerint – a személyi adat- és lakcím nyilvántartásban, vagy az okmánynyilvántartásban.

A panaszos által vezetett gépjárművet megállító járőrpar jelentéseiben, valamint a Szentendrei Rendőrkapitányság vezetőjének értékelő jelentésében foglaltak szerint a r. őrmester és a r. törzsőrmester nő 2011. június 03-án 09:00 órától 2011. június 04-én 09:00 óráig közlekedésrendészeti járőr és balesethelyszínelő szolgálatot látott el. A panaszban említett napon szolgálati gépkocsival mozgó ellenőrzést végeztek Szentendre lakott területén belül, amikor 09:50 órakor a Dunakorzó utca és a 11. számú főút kereszteződésénél lévő forgalomirányító fényjelző készülék tilos jelzésénél előttük várakozó KUG-341 frsz-ú gépkocsi műszaki érvényességét jelző címkéje alapján észlelték, hogy annak műszaki vizsgálata 2010. szeptemberében lejárt. A r. törzsőrmester nő felismerni vélte a járművet, amelynek vezetőjével szemben a műszaki érvényesség lejártja miatt már korábban is intézkedett.

Az említett gépkocsit és annak vezetőjét a 11. számú főútra történő kikanyarodását követően intézkedés alá vonták, melynek során megállapítást nyert, hogy a panaszos a személyi igazolványán kívül sem a jármű okmányait, sem a vezetői engedélyét nem tartotta magánál. Ezt követően a gépkocsit és a panaszost 09:57 perckor az ügyeletes tisztén keresztül – a rendőri korrupció megelőzésével, a személyi állomány fegyelmi helyzetének javításával

kapcsolatos feladatokról szóló 22/2007. (OT 15.) ORFK utasítás 25. pontja alapján – az országos nyilvántartóban, a körözési rendszerben, valamint a jármű kitiltására és a járművezető vezetésétől való eltiltására vonatkozóan is leellenőrizték. Kiderült, hogy a gépjármű műszaki érvényessége 2010. szeptember 5-én valóban lejárt, annak tulajdonosa pedig egy harmadik személy, aki – a panaszos nyilatkozata alapján – a gépkocsit használatra adta át részükre. A jármű további vizsgálata során megállapították, hogy az a jogszabályban előírt kötelező tartozékokkal sem rendelkezik. A rendőrök külön jelentésben, fényképfelvételekkel alátámasztva rögzítették, hogy a panaszos elmondása szerint gyerekek szállítására is használt gépkocsi – amely az intézkedést követően nem indult be – erősen elhasználódott, annak teljes karosszériája korrodeált, ezért a biztonságos közúti közlekedésre alkalmatlan.

A közúti közlekedés szabályairól szóló 1/1975. (II. 5.) KPM-BM együttes rendelet (a továbbiakban: KRESZ) 5. §-ának a) pontja szerint a közlekedésben olyan járművel szabad részt venni, amelynek jogszabályban meghatározott érvényes hatósági engedélye van, illetve – a b) pontban foglaltak alapján – amely a jogszabályban meghatározott műszaki és környezetvédelmi feltételeknek megfelel. A KRESZ 4. §-ának (3) bekezdése előírja, hogy a járművezetői engedélyt a vezetőnek vezetés közben magánál kell tartania.

A közúti közlekedési igazgatási feladatokról, a közúti közlekedési okmányok kiadásáról és visszavonásáról szóló 35/2000. (XI. 30.) BM rendelet 96. § (1) bekezdésének a) és b) pontjában foglaltak szerint a járművezető köteles a külön jogszabályban meghatározottakon túl vezetés közben magánál tartani a vezetésre jogosító okmányt, illetve köteles közúti ellenőrzés során a személyazonosságát igazoló és a vezetésre jogosító okmányt és annak mellékletét, illetve a forgalmi engedélyt az ellenőrzésre jogosult hatóságnak átadni.

Az egyes szabálysértésekről szóló 218/1999. (XII. 28.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Szabs. r.) 54. §-ának (1) bekezdése szerint a közúti közlekedési szabályok kisebb fokú megsértése szabálysértését valósítja meg az, aki a KRESZ 3. § (2) bekezdésében, 48. § (4), (7) és (9) bekezdésében, 48. § (12) bekezdés c) és d) pontjában, valamint 51. §-ában meghatározott rendelkezés megsértése kivételével a közúti közlekedés szabályait megszegi – ha a Szabs. r. 42-51. §-a szerinti szabálysértés nem valósul meg.

A Szabs. r. 53. §-ának (1) bekezdése szerint továbbá a közúti közlekedési igazgatási szabályok megsértése szabálysértését valósítja meg az, aki a külön jogszabályban meghatározott közúti közlekedési igazgatási szabályokat megsérti.

A közúti járművek forgalomba helyezésének és forgalomban tartásának műszaki feltételeiről szóló 6/1990. (IV. 12.) KöHÉM rendelet (a továbbiakban: KöHÉM. r.) 103. § (1) bekezdése szerint az oldalkocsi nélküli motorkerékpár kivételével minden gépjárművön, mezőgazdasági vontatón és lassú járművön készletben kell tartani egy elakadásjelző háromszöget. A 106. § (1) bekezdése szerint a járműveken meghatározott tartalmú elsősegélynyújtó felszerelést kell készletben tartani.

A r. őrmester jelentésében leírta, hogy a megállapított tények alapján tájékoztatta a panaszost, hogy szabálysértési eljárást kezdeményeznek vele szemben. A szabálysértési feljelentésben az intézkedő rendőrök a KRESZ 5. § (1) bekezdésének a) pontjába és (4) bekezdésébe, a 4. § (3) bekezdésébe, illetve a KöHÉM r. 106. § (1) bekezdésébe és 103. § (1)

bekezdésébe ütköző szabálysértések elkövetése miatt tettek feljelentést a panaszossal szemben.

A fentieket összegezve megállapítom, hogy szabálysértés észlelése miatt az Rtv. 13. § (1) bekezdése, valamint a Szolgálati Szabályzat 3. § (1) bekezdése alapján fennállt a rendőrök intézkedési kötelezettsége, melynek keretében – az Rtv. 44. (1) bekezdés b) pontjának, valamint az Rtv. 29. § (1) bekezdésének és a Szolgálati Szabályzat 38. § (1) bekezdésének figyelembe vételével – jogszerűen vonták közlekedésrendészeti intézkedés alá és igazoltatták a panaszost. Ezért a rendőri fellépés tényével és az intézkedés jogalapjával kapcsolatos panaszt elutasítom.

- 2.) A panaszos sérelmezte a rendőrök szolgálati fellépésének módját és az azonosítási kötelezettség megtagadását.

A panaszban foglaltak szerint az intézkedést megkezdő rendőr csak az iratokat kérte el, de mást nem közölt. Amikor a panaszos nevük és azonosító számuk iránt érdeklődött, az eljáró rendőrök annak kölésétől elzárkóztak és beültek a szolgálati gépkocsba. Ekkor a panaszos odament az járművükhöz, és ismételten azt kérte, hogy igazolják magukat – mivel ruházatukon sem név, sem azonosító szám nem volt látható – de a rendőrök erre nem voltak hajlandóak, hanem el akartak hajtani a helyszínről.

Az Rtv. 20. § (1) bekezdése alapján a rendőrt az intézkedés során az egyenruhája és azon elhelyezett azonosító jelvénye vagy szolgálati igazolványa és azonosító jelvénye igazolja. A (4) bekezdés szerint, ha a rendőr egyenruhát visel, de az intézkedés során azonosító jelvénye nem látható, vagy azt nem viseli, akkor a ruházatán azonosító jelvényének számát jól láthatóan fel kell tüntetni.

A rendőrkapitányság vezetőjének értékelő jelentése szerint a r. őrmester szolgálati ruházatának vizsgálata során megállapítást nyert, hogy az intézkedés során viselt láthatósági átvetőn a jelvénye és – mágneses névkitűző formájában – a neve is el volt helyezve.

Az Rtv. 20. § (2) bekezdése, valamint (3) bekezdése az azonosítási kötelezettséget illetően úgy rendelkezik, hogy a rendőr az intézkedés megkezdése előtt – ha az a rendőri intézkedés eredményességét veszélyezteti, úgy az intézkedés befejezésekor – köteles nevét, azonosító számát, valamint az intézkedés tényét és célját szóban közölni, és szolgálati igazolványát vagy azonosító jelvényét felmutatni.

A Rendőrség Szolgálati Szabályzatáról szóló 62/2007. (XII. 23.) IRM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 4. § (1) bekezdése a szolgálati fellépés módjára vonatkozóan előírja, hogy a rendőr az intézkedést – ha az a rendőri intézkedés eredményességét nem veszélyezteti – a napszaknak megfelelő köszönéssel, az intézkedés alá vont nemének, életkorának megfelelő megszólítással, ha egyenruhát visel tisztelgéssel, és a tervezett intézkedés megjelölése és célja, valamint neve és azonosító száma közlésével kezdi meg, és szolgálati igazolványát vagy azonosító jelvényét is felmutatja.

A r. őrmester jelentése azt tartalmazza, hogy a panaszos által vezetett gépkocsi megállítást követően a vezető oldali ajtóhoz lépett, és a panaszossal szemben „intézkedést kezdeményezett”. A panaszos és férje azt mondták, hogy sietnek, ezért ne tartsák fel őket. A r. őrmester csak ezt követően szólította fel a panaszost a jármű vezetéséhez szükséges okmányok átadására.

A r. törzsőrmester nő – aki eközben az intézkedés biztosítása érdekében járőrtársa mellé lépett – jelentésében leírta, hogy a r. őrmester „a napszaknak megfelelően köszönt, bemutatkozott, közölte a szolgálati helyét és beosztását, majd közölte a megállítást okát” a panaszossal, majd felszólította az iratok átadására.

A rendőrkapitányság vezetőjének értékelő jelentésében foglaltak szerint a járőrök az intézkedést az Rtv. 20. §-ában, valamint a Szolgálati Szabályzat 4. § (1) bekezdésében előírt módon kezdeményezték.

A fenti jelentések egybehangzóan rögzítik, hogy a rendőrök – a Szolgálati Szabályzat 21. § (1) bekezdésére figyelemmel – a panaszost tájékoztatták arról, hogy az intézkedés során megállapított tények alapján vele szemben szabálysértési eljárást kezdeményeznek.

A r. őrmester nyilatkozatni kívánta a panaszost személyes körülményeiről, és arról, hogy a cselekmények elkövetését elismeri-e. A panaszos a kérdésekre nem kívánt válaszolni, az általa elkövetett szabálysértéseket nem ismerte el, a nyilatkozatot, illetve annak megtagadását pedig nem akarta aláírni. Elmondta, hogy van ismerőse, és majd „elintézi, hogy ne büntessék meg”. A panaszos ezt követően kérte, hogy a r. őrmester közölje vele a nevét és a jelvéyszámát. A rendőr ennek eleget tett, majd tájékoztatta a panaszost, hogy az intézkedést befejezte és a járőrvezetővel együtt visszaült a szolgálati gépkocsiba. Ekkor a panaszos a szolgálati gépkocsi vezetőoldali ablakához lépett és kiabálva, többször egymás után felszólította a r. őrmestert, hogy ismét tájékoztassa őt a nevről és a jelvéyszámáról, azt írja fel neki. A rendőr azt mondta, hogy már válaszolt a kérdésére, az adatokat megismétli, de nem írja fel.

A fentiek alapján megállapítom, hogy a rendőrök ruházata az intézkedés során megfelelt a jogszabályi előírásoknak, azon a névkitűző és az azonosító jelvény is el volt helyezve. Az eljáró rendőrök az intézkedés megkezdésekor – majd a panaszos kérésére ismételtelen is – eleget tettek az Rtv. 20. §-ában, valamint a Szolgálati Szabályzat 4. §-ában előírt azonosítási kötelezettségüknek. A közlekedésrendészeti intézkedés, illetve az igazoltatás tényét és célját a panaszossal közölték. Ezért a panaszt az e pontban részletezettek alapján elutasítom.

3.) A panaszos azon sérelmét, hogy a „feljelentés” szövegét nem olvashatta el, az alábbiak miatt elutasítom.

Az Rtv. 29. § (3) bekezdése alapján ha további intézkedéshez, eljáráshoz szükséges, vagy egyéb körülmények ezt indokolják, az igazoltatás során rögzíteni kell az igazoltatott személyazonosító adatait, az igazolvány sorozatát és számát, az igazoltatás helyét, idejét és okát, valamint - az (1) bekezdés *b)* pontjában meghatározott felkérés teljesítése esetén - az igazoltatott személy lakóhelyét, tartózkodási helyét.

A Szolgálati Szabályzat 38. § (2) bekezdése szerint az igazoltatás során meg kell állapítani a személy azonosságát, és az igazoltató lapon rögzíteni kell annak az igazoltatottnak az Rtv. 29. §-ának (8) bekezdése szerinti személyazonosító adatait, az igazolványának sorozatát és számát, valamint az igazoltatásának helyét, idejét és okát, akinél ez a további intézkedéshez, eljáráshoz szükséges, vagy egyéb körülmények ezt indokolják.

A r. őrmester az intézkedés során megállapított adatokat igazoltató lapon – ún. RK lapon – rögzítette a helyszínen, mivel ez a panaszossal szemebeni további eljárás lefolytatása



érdekében szükséges volt. A szabálysértési feljelentés elkészítésére azonban csak a később, a rendőrkapitányság épületében került sor, ezért alaptalan a panaszos azon állítása, hogy a feljelentés szövegét a helyszínen nem ismerhette meg.

- 4.) A panaszos sérelmezte a testi kényszer alkalmazásának jogszerűségét, arányosságát.

Panaszában előadta, hogy benyúlt a szolgálati gépkocsiba, hogy kérésének megfelelően elolvashassa a feljelentés szövegét, de a r. őrmester ezt nem engedte, ezért a papír összegyűrődött. Ekkor a rendőrök az autóból kiugrottak, „a motorháztetőre lökték”, és „kezét hátra kicsavarva tartották”. Nyilatkozata szerint a testi kényszer alkalmazása előtt nem hangzott el figyelmeztetés.

Az intézkedő járőrök jelentéseiben, valamint a kapitányságvezető értékelő jelentésében foglaltakat összegezve a tényállás tekintetében a következők állapíthatók meg. A panaszos – miután a szolgálati gépkocsi vezető oldali ablakához lépett, és kiabálva követelte a r. őrmestertől, hogy írja le az azonosító adatait – egy hirtelen mozdulattal benyúlt a gépjárműbe, és kitépte a r. őrmester kezéből az RK lapot úgy, hogy annak csak az a része maradt a rendőr kezében, amely az intézkedéssel kapcsolatban semmilyen információt nem tartalmazott. Ezt követően a nála lévő RK lap darabot a rendőrök szeme láttára további darabokra tépte, majd elindult a gépjárműve felé. A rendőrök ekkor kiszálltak a szolgálati gépkocsiból, felszólították, hogy álljon meg és lépjen a szolgálati gépjármű elé, mert ellenkező esetben vele szemben kényszerítő eszközt, testi kényszert alkalmaznak. A panaszos a felszólításnak nem tett eleget, hanem folyamatosan kiabálva folytatta útját, tehát továbbra is el kívánta hagyni a helyszínt. Ekkor a rendőrök testi kényszert alkalmaztak vele szemben oly módon, hogy mindkét oldalról megfogták a karjait, majd – a sűrű járműforgalomból adódó balesetveszélyre tekintettel – a szolgálati gépjármű elé vezették. A panaszos eközben folyamatosan szidalmazta a rendőröket, és próbálta magát kivonni az intézkedés alól.

A r. törzsőrmester nő a bal alkarjánál fogta a panaszost, aki – miután a szolgálati gépjármű elé érték – egy hirtelen mozdulattal visszafogott a rendőr nő jobb kézfeje, majd megragadta annak kisujját, és hátrafeszítette azt. A feszítés hatására a rendőr nő elengedte a panaszos karját és igyekezett az ujját a fogásból kiszabadítani. Miután jelezte társának az ujjfeszítést, a r. őrmester a panaszos vállát – az általa fogott karjánál fogva, karfeszítést alkalmazva – előre, a szolgálati gépkocsi motorháztetejének irányába nyomta oly módon, hogy ennek hatására a panaszos a rendőr nő ujját elengedte. (Ekkor lépett oda a panaszos férje, aki eddig a megállított jármű jobb első ülésén ült. Megpróbált a panaszos felé nyúlni, és azt kiabálta a rendőröknek, hogy eresszék el a feleségét.) A r. törzsőrmester nő az ujjfeszítésből szabadulva ismét megfogta a panaszos karját, és azt kissé megfeszítve stabilizálta a helyzetét, hogy a további támadó magatartást megakadályozza. A r. őrmester a panaszos karját ekkor elengedte, majd a panaszos férje elé állt, és felszólította, hogy lépjen hátrább, ne próbálja akadályozni az intézkedést. Felszólításának a férfi szitkozódva és csak többszöri felszólításra tett eleget. Annak érdekében, hogy a rendőrök az intézkedést eredményesen be tudják fejezni, a r. őrmester rádión keresztül segítséget hívott a helyszínre.

A Szolgálati Szabályzat 57. § (1) bekezdése szerint a rendőr szolgálata jogszerű teljesítésekor köteles intézkedéseinek érvényt szerezni, ennek érdekében előzetes figyelmeztetés után, az arányosság elvének figyelembevételével kényszerítő eszközt alkalmazhat. Ha a figyelmeztetés a rendőri intézkedés eredményességét veszélyezteti, a kényszerítő eszköz előzetes figyelmeztetés nélkül is alkalmazható.

Az Rtv. 19. § (1) bekezdése alapján a jogszabályi előírások végrehajtását szolgáló rendőri intézkedésnek – ha törvény vagy nemzetközi megállapodás másként nem rendelkezik – mindenki köteles magát alávetni, és a rendőr utasításának engedelmeskedni. A rendőri intézkedés során annak jogszerűsége nem vonható kétségbe, kivéve, ha a jogszerűtlenség mérlegelés nélkül, kétséget kizáróan megállapítható. A (2) bekezdés rendelkezése szerint a rendőr jogszerű intézkedésének való ellenszegülés esetén az e törvényben meghatározott intézkedések és kényszerítő eszközök alkalmazhatók.

Az Rtv. 47. §-a szerint a rendőr – az intézkedése során – az ellenszegülés megtörésére testi erővel cselekvésre vagy a cselekvés abbahagyására kényszerítést (testi kényszert) alkalmazhat.

A Szolgálati Szabályzat 58. § (2) bekezdése alapján a kényszerítő eszközök alkalmazása során ellenszegülésnek kell tekinteni azt a célzatos, fizikai erőfelfejtással járó tevékenységet, amely a rendőrt jogszerű intézkedésének megkezdésében, folytatásában vagy befejezésében akadályozza, így különösen, ha valaki élet, testi épség elleni fenyegetéssel vagy fizikai erőszakkal akadályozza, hogy a rendőr valahová belépjen, valahol tartózkodjon, valahonnan távozzon, valakit személyes szabadságában korlátozzon, illetőleg valakivel szemben intézkedést foganatosítson.

A Szolgálati Szabályzat 59. (1) bekezdése értelmében továbbá testi kényszert akkor kell alkalmazni, ha a rendőri erőfölény vagy az intézkedés alá vont személy állapota, magatartása folytán a rendőri intézkedés eredményessége ezzel biztosítható.

Az Rtv. 15. § (2) bekezdése kimondja, hogy több lehetséges és alkalmas rendőri intézkedés, illetőleg kényszerítő eszköz közül azt kell választani, amely az eredményesség biztosítása mellett az intézkedéssel érintettre a legkisebb korlátozással, sérüléssel vagy károkozással jár.

A panaszos azzal, hogy kitépte az igazoltató lapot a rendőr kezéből, olyan célzatos, fizikai erőfelfejtással járó tevékenységet fejtett ki, amely alkalmas volt arra, hogy a rögzített adatok megsemmisítésével a rendőrt jogszerű intézkedésének befejezésében akadályozza. Tekintettel arra a jogszabályi rendelkezésre, hogy a rendőr szolgálata jogszerű teljesítésekor köteles intézkedéseinek érvényt szerezni, a panaszos ellenszegülése, valamint az a körülmény, hogy a helyszínt elhagyva ki akarta vonni magát a további intézkedés alól, a rendőrök részéről intézkedési kötelezettséget keletkeztetett, eljárásuk eredményes befejezése érdekében.

Mivel a panaszos ezek után nem tett eleget annak a rendőri felszólításnak, hogy álljon meg és lépjen a szolgálati gépjármű elé, ezért előzetes figyelmeztetést követően a legenyhébb kényszerítő eszközt, testi kényszert alkalmaztak vele szemben. Ennek során a panaszos – a r. törzsőrmester nő ujjának megfeszítése révén – ismételt ellenszegülést tanúsított, melynek megtörése érdekében a r. őrmester testi erővel, a fentiekben leírt módon cselekvésének abbahagyására kényszerítette.

A panaszossal szemben a testi kényszer alkalmazására tehát indokoltan, jogszerűen, szakszerűen és arányosan került sor, ezért a panaszt e tekintetben elutasítom.

5) A panaszos sérelmezte a bilincs alkalmazásának jogszerűségét és arányosságát.

Panaszában előadta, hogy a rendőri erősítés megérkezését követően – 30 perc nyugodt beszélgetés után –, előzetes figyelmeztetés nélkül kezeit előre bilincselték. A bilincs alkalmazása kb. 15 percig, a rendőrkapitányságra történő beérkezésig tartott és sérülést nem okozott.

Az Rtv. 48. § b), valamint c) pontjai alapján a rendőr bilincset alkalmazhat a személyi szabadságában korlátozni kívánt vagy korlátozott személy támadásának, illetve szökésének megakadályozására.

A Szolgálati Szabályzat 60. § (1) bekezdésének b), valamint c) pontja szerint bilincs alkalmazása különösen azzal szemben indokolt aki az intézkedő rendőrt, annak segítőjét, illetve az intézkedésben közreműködőt megtámadja, illetve akinek az elfogására bűncselekmény elkövetésének megalapozott gyanúja miatt került sor, és szökése bilincs alkalmazása nélkül nem akadályozható meg. A (2) bekezdés úgy rendelkezik, hogy az előljáró a fogva tartott személy bilincselését a kísérés és a fogdán kívüli őrzés idejére is elrendelheti, ha szökése bilincs alkalmazása nélkül nem akadályozható meg.

A panaszos bilincselését a Szentendrei Rendőrkapitányság Közrendvédelmi Osztályának két járőre hajtotta végre. Az elfogás végrehajtásáról és kényszerítő eszköz alkalmazásáról készült jelentés, valamint kiegészítő jelentéseik alapján 10:05 órakor, az ügyeletes tiszt utasítására érkeztek a helyszínre, ahol az 5 perccel később megérkező ügyeletes parancsnoktól azt az utasítást kapták, hogy a panaszost állítsák elő. A panaszossal szemben a bilincs alkalmazása – amelyre az előzetes figyelmeztetés megtörtént – 10:18 órától 10:20 óráig tartott. A kényszerítő eszközt az Rtv. 48. § b) pontja alapján – támadás megakadályozása érdekében – alkalmazták.

A r. őrmester azt tapasztalta, hogy a panaszos agresszív magatartást tanúsított a helyszínen lévő valamennyi rendőrrel szemben és minősíthetetlen hangnembben beszélt. Jelentése szerint a bilincselés az Rtv. 48. § b) pontja alapján vált indokolttá, mivel a panaszos szándékos bűncselekmény elkövetésével volt gyanúsítható, több alkalommal ellenszegült a rendőri intézkedésnek, illetve azt szándékosan akadályozta, az intézkedő rendőr kezét pedig kicsavarta.

A r. zászlós a fentiekben túl jelentésében leírta, hogy a panaszossal – viselkedésére tekintettel többször is, nyomatékosan – közölte, hogy vele szemben kényszerítő eszközt, bilincset fog alkalmazni.

A kapitányságvezető értékelő jelentése szerint az előállítás során a panaszossal szemben az Rtv. 48. § b) és c) pontja alapján használtak bilincset.

A panaszossal szemben elsődlegesen intézkedő r. törzsőrmester nő jelentése szerint a panaszossal szemben erőszakos bűncselekmény elkövetésének gyanúja merült fel, ezért találták indokoltnak vele szemben a bilincs alkalmazását.

A bilincs használatát a fentiek alapján több körülmény is indokolta. A panaszos a vele szemben intézkedő rendőrt megtámadta. Ennél fogva megalapozottan volt gyanúsítható bűncselekmény elkövetésével, a szökés megkísérlését pedig korábbi magatartására tekintettel

nem lehetett kizárni, mivel az intézkedés alól többször is megpróbálta kivonni magát és annak helyszínét önkényesen el akarta hagyni. A rendőri jelentések alapján megállapítható, hogy az előállítás során a panaszossal szemben – előzetes figyelmeztetést követően – csak addig alkalmaztak bilincset, amíg a rendőrkapitányság épületébe bezállították.

A bilincs alkalmazására a fent hivatkozott jogszabályi rendelkezések alapján indokoltan, jogszerűen, szakszerűen és arányosan került sor, ezért a panaszt e tekintetben is elutasítom.

6) A panaszos sérelmezte a helyszínen lévő rendőri erő létszámát.

Megmagyarázhatatlannak tartotta, hogy miután a rendőrök „teátrálisan, rádión beszélve” segítséget kértek „egy magatehetetlen, 50 kilós hölgygel szemben, aki semmilyen ellenállást nem tanúsított”, percekben belül több rendőrautó, illetve rendőr érkezett a helyszínre.

A testi kényszert alkalmazó rendőrök jelentése szerint a panaszos férje kiszállt a gépjárműből, odament hozzájuk, és megpróbált az intézkedés alá vont panaszos felé nyúlni, miközben azt kiabálta, hogy eresszék el a feleségét. Ekkor a r. őrmester a férfi elé állt és felszólította, hogy lépjen hátrébb, aminek szitkozódva, és csak többszöri felszólításra tett eleget. Ezért annak érdekében, hogy az intézkedést eredményesen be tudják fejezni, a r. őrmester EDR rádión keresztül segítséget hívott.

Ezt követően – az elfogás végrehajtásáról szóló jelentés szerint – az ügyeletes tiszt utasítására 10:05 órakor a helyszínre érkezett a rendőrkapitányság Közrendvédelmi Osztályának két járőre, 10:07 órakor a Pomázi Rendőrőrs két járőre, majd 10:10 órakor a rendőrkapitányság Közrendvédelmi Osztályának vezetője – az ügyeletes parancsnok –, valamint a váltásparancsnok, akik a helyszínt átvették. Az értékelő jelentésben foglaltak szerint az ügyeletes parancsnok utasítására később a Bűnügyi Technikai és Helyszínelő Alosztály egy munkatársa is megjelent, aki lefolytatta a helyszíni szemlét.

A rendőrök biztosították a helyszínt, adatgyűjtést végeztek, meghallgatták a panaszos férjét, és megpróbálták felkutatni a RK lap széttépett darabjait, ami nem vezetett eredményre.

A fentiek alapján megállapítható, hogy a rendőrök létszáma nem volt aránytalan, jelenlétük a körülmények, valamint a végrehajtandó feladatok tükrében az intézkedés eredményes befejezéséhez szükséges volt, ezért a panaszt elutasítom.

7) A panaszos sérelmezte elfogásának és előállításának jogalapját, arányosságát, időtartamát, valamint azt, hogy az előállítás okát nem közölték vele.

Az Rtv. 33. § (1) bekezdésének a) pontja szerint a rendőr a további intézkedés megtétele céljából elfogja és az illetékes hatóság elé állítja azt, akit szándékos bűncselekmény elkövetésén tetten értek.

Az Rtv. 33. § (2) bekezdésnek b) pontja alapján a rendőr a hatóság vagy az illetékes szerv elé állíthatja azt a személyt, aki bűncselekmény elkövetésével gyanúsítható.

Az elfogás végrehajtásáról szóló jelentés az előállítás jogalapjaként az Rtv. 33. § (1) bekezdésének a) pontját jelölte meg. A parancsnoki vélemény és kivizsgálás az intézkedést jogszerűnek, szakszerűnek és arányosnak minősítette.

A kapitányságvezető értékelő jelentésében az előállítás jogalapjaként az Rtv. 3. § (2) bekezdésének b) pontját jelölte meg.

A Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény 229. § (1) bekezdése szerint hivatalos személy elleni erőszak büntettét követi el az, aki a hivatalos személyt vagy a külföldi hivatalos személyt jogszerű eljárásában erőszakkal vagy fenyegetéssel akadályozza, intézkedésre kényszeríti, vagy eljárása alatt, illetőleg emiatt bántalmazza.

A panaszos a vele szemben intézkedést fogatosító r. törzsőrmester nő ujját kicsavarta, aminek a r. őrmester a szemtanúja volt. A panaszos cselekménye alkalmas volt arra, hogy megalapozottan gyanúsítható legyen azzal, hogy a hivatalos személynek minősülő rendőrt eljárása alatt bántalmazza, illetve jogszerű eljárásában erőszakkal akadályozza.

A fent kifejtettek alapján megállapítható, hogy a panaszos elfogására az Rtv. 33. § (1) bekezdésének a) pontja, tehát a bűncselekmény elkövetésén való tettenérés biztosított jogalapot. A hivatkozott törvényhely az előállítást kötelezően írja elő a rendőr számára, annak tekintetében nem enged mérlegelést, ezért az arányosság követelményének sérelme az említett intézkedéssel kapcsolatban fel sem merülhet.

A rendőrök a panaszos ellen az általa elkövetett cselekmény miatt feljelentést tettek, melynek nyomán a Pestvidéki Nyomozó Ügyészségen Nyom. 350/2011. számon eljárást folytat.

Mivel álláspontom szerint a panaszossal szemben az Rtv. 33. § (2) bekezdésének b) pontjában megfogalmazott előállítási lehetőség – bűncselekmény elkövetésének gyanúja – mellett az Rtv. 33. § (1) bekezdésnek a) pontjában rögzített elfogás – szándékos bűncselekmény elkövetésén való tettenérés – feltételei is fennálltak, ezért az előállítás jogalapjával kapcsolatos panaszt elutasítom.

Az Rtv. 33.§ (3) bekezdése rögzíti, hogy a rendőrség az előállítással a személyi szabadságot csak a szükséges ideig, de legfeljebb 8 órán át korlátozhatja. Ha az előállítás célja még nem valósult meg, indokolt esetben ezt az időtartamot a rendőri szerv vezetője egy alkalommal, 4 órával meghosszabbíthatja. Az előállítás időtartamát a rendőri intézkedés kezdetétől kell számítani.

A járőrök jelentése szerint 9:50 órakor észlelték a szabálysértés tényét és ezt követően állították meg a panaszost. Az elfogás végrehajtásáról szóló jelentés alapján az elsődleges intézkedés 10:18 percig tartott, amelynek helyszínéről a panaszost a rendőrkapitányság épületébe szállították, ahol 10:20 órakor az ügyeletes tisztnek átadták. Az igazolás szerint a panaszos előállítása 10:00 órától 15:45 óráig tartott.

A személyi szabadság korlátozásának időtartamával kapcsolatban a törvény azt a követelményt támasztja, hogy az csak a szükséges ideig tartson és a törvényi maximumot ne lépje túl. Azaz az előállítás az adott, egyedi körülmények között szükséges ideig, de legfeljebb 8 (meghosszabbítva legfeljebb 12) órán át tarthat.

A panaszos személyi szabadságának korlátozása alatt került sor ruházatának átvizsgálására, vele szemben alkoholszonda alkalmazására, fogdára történő befogadására, ennek keretében fogvatartotti jogairól és kötelezettségeiről szóló tájékoztatására, a nála lévő személyes tárgyakról letéti jegyzőkönyv felvételére, a tényállás tisztázása érdekében az összes rendőri jelentés megírására, valamint a szabálysértési feljelentés elkészítésére. A panaszost fogvatartása során nem hallgatták ki. Tekintettel arra, hogy vele szemben ügyészségi hatáskörébe tartozó bűncselekmény gyanúja merült fel, ezért az illetékes ügyészség utasítására vártak, hogy a panaszos kihallgatását foganatosítsák-e, azt azonban az ügyészség nem rendelte el. Ezt követően a panaszost – az ügyészség utasítására – szabadon bocsájtották.

A panaszos előállításának 5 óra 45 perces időtartama – tekintettel az előállítás során foganatosított adminisztratív és egyéb eljárási cselekményekre, valamint arra, hogy a rendőrség ez idő alatt az ügyészség utasítására várt – álláspontom szerint nem tekinthető aránytalanul hosszúnak, ezért a panaszt elutasítom.

A panaszos szerint nem tájékoztatták arról, hogy előállítását mi indokolja.

Az Rtv. 33. § (4) bekezdése előírja, hogy az előállítottat szóban vagy írásban az előállítás okáról tájékoztatni kell.

A r. törzsőrmester nő jelentésében leírta, hogy az intézkedés elsődleges helyszínén a jelen lévő összes rendőri egység többször is közölte a panaszossal, hogy bűncselekmény elkövetésének gyanúja miatt állítják elő. Az elfogás végrehajtásáról szóló jelentés rögzíti, hogy az Rtv. 33. § (4) bekezdése alapján az előállítás okáról szóló tájékoztató a panaszos részére kiadásra került. Mivel a rendőri jelentés közokiratnak minősül – és emellett a megismert tényállás alapján életszerűtlen lenne azt feltételezni, hogy a panaszos nem volt tisztában előállításának okával –, ezért a panaszt elutasítom.

- 7) A panaszos sérelmezte, hogy a rendőrkapitányság épületében ki kellett pakolnia a zsebeiből, és egy hölgy „megmotozta”.

Az Rtv. 31. § (1) bekezdése szerint, akivel szemben személyi szabadságot korlátozó intézkedést foganatosítanak, annak ruházatát a rendőr a támadásra vagy az önvészély okozására alkalmas tárgy elvétele végett, előzetes figyelmeztetés után átvizsgálhatja. A (2) bekezdés úgy rendelkezik, hogy a ruházat átvizsgálását – halaszthatatlan eset kivételével – az intézkedés alá vonttal azonos nemű személy végezheti. Az intézkedés nem történhet szeméremszérintő módon.

Az elfogásról készült jelentés alapján a panaszos – mint személyi szabadságában korlátozott személy – átvizsgálására az Rtv. 31. § (1) bekezdése alapján került sor. Az ügyeletes tiszt jelentése szerint az előállító helyiségbe történő elhelyezését megelőzően a panaszos átvizsgálását vele azonos nemű személy – a Közrendvédelmi Osztály titkárnője – végezte. Jogsérelem a ruházatátvizsgálással kapcsolatban tehát nem állapítható meg, ezért a panaszt elutasítom.

- 8) A panaszos állítása szerint fogvatartotti jogairól és kötelezettségeiről nem kapott tájékoztatást.

Az Rtv. 33. §-ának (4) bekezdése szerint az előállítottat szóban vagy írásban az előállítás okáról tájékoztatni kell.

Az elfogás végrehajtásáról szóló jelentés rögzíti, hogy az előállító helyiségben történő elhelyezéssel kapcsolatban a rendőrségi fogdák rendjéről szóló 19/1995. (XII. 13.) BM rendelet 2. § (8), (9) bekezdései, valamint a Rendőrség Fogdaszolgálati Szabályzatának kiadásáról szóló 19/1996. (VIII. 23.) ORFK utasítás 36/A. alapján a panaszos a jogairól és kötelezettségeiről szóló írásos tájékoztatást megkapta. Az ügyeletes tiszt 100/298/2011. számú jelentésében a fentieket megerősíti.

A tájékoztatás megtörténtével kapcsolatos nyilatkozat a panaszos aláírását nem tartalmazza, ami formai hiba, de nem bizonyítja a tájékoztatás tényleges elmaradását. A panaszos az előállításról szóló igazoláson aláírásával elismerte, hogy korábban élelmezést nem kért, illetve panaszában leírta, hogy hozzátartozójának (férjének) kiértesítése kérésének megfelelően megtörtént. E kérdésekben a tájékoztatás során kellett nyilatkoznia, ami annak megtörténtét bizonyítja, ezért a panaszt elutasítom.

- 9) A panaszos állítása szerint fogvatartása alatt nem kapott ivóvizet és nem engedték ki a mosdóba.

Amikor jelezte, hogy szomjas, azt mondták neki, hogy igyon a csapból. Sérelmezi továbbá azt is, hogy amikor bevitték a rendőrkapitányságra, megkérdezték tőle, hogy ki akar-e menni a mosdóba, és közölték vele, hogy később nem mehet, majd oda fogvatartásának ideje alatt nem engedték ki.

Az Rtv. 2. § (1) bekezdésének második mondata úgy szól, hogy a rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait.

Tekintettel arra, hogy a panaszosnak rendelkezésére állt az ivóvíz az előállító helyiségben lévő fali ivókútból, ezért erre vonatkozó panaszát elutasítom.

A mosdó az előállító helyiségben – a jogszabályi előírásoknak megfelelően – van elhelyezve. Ha a fogvatartott személy azt használni szeretné, nem kell kilépnie az előállító helyiségből, ezért arról, hogy hány alkalommal és mikor engedik ki a mosdóba, nem készül külön feljegyzés.

A 2011. június 03-án foganatosított előállítás miatt tett panasz 2011. június 10-én került iktatásra a Panasztestületnél, amelynek első megkeresése az ügyben 2011. július 14-én érkezett az Országos Rendőr-főkapitányság Ellenőrzési Szolgálatához. Az értékelő jelentésben foglaltak szerint ugyanakkor már „2011. június 09-én írásos panaszlevél érkezett a panaszostól a Rendőrkapitányság Vezetőjének címezve, amely külön eljárásban kerül kivizsgálásra”. Az előállítás időpontjában szolgálatot teljesítő ügyeletes tiszt ennek ellenére sem a kapitányságvezető által említett eljárás keretében, sem pedig a későbbiek során, a Panasztestület megkeresésére válaszul nem lett nyilatkozatva a részleteket illetően.

Tekintettel arra, hogy a fent kifejtettek miatt a mosdóhasználat engedélyezésével kapcsolatban nem áll rendelkezésre olyan bizonyíték, amely a panaszos állítását cáfolná, ezért a panasznak helyt adok.

- 10) A panaszos sérelmezte, hogy jogorvoslati lehetőségéről nem tájékoztatták.

Az Rtv. 20. § (2) bekezdésének második mondata alapján az V. és VI. fejezetben foglalt intézkedések, illetve kényszerítő eszközök alkalmazását követően a rendőr köteles az intézkedés alá vont személyt tájékoztatni az e törvény szerinti panasz lehetőségéről.

Az elfogás végrehajtásáról szóló jelentés ezzel kapcsolatban nem tartalmaz információt, a nyilatkozat szerint a panaszos a jogorvoslati jogaira vonatkozó tájékoztatást az Rtv. 92-93. §-ai alapján megkapta. A panaszost – a 100/298/2011. számú jelentés szerint – az ügyeletes tiszt tájékoztatta panasztételi jogáról. Az előállításról szóló – a panaszos által aláírt és egy példányban átvett – igazolás részletesen tartalmazza a jogorvoslati jog érvényesítésének lehetséges fórumait és azok elérhetőségét. Ezen a dokumentumon egyébként a panaszos úgy nyilatkozott, hogy az előállítással és a rendőri intézkedés módjával szemben panasszal él, majd panaszát a törvényes határidőn belül eljuttatta a Panasztestülethez.

A fentiek alapján a panaszos jogorvoslati jogáról kétséget kizáróan megfelelő tájékoztatást kapott, ezért a panaszt elutasítom.

11) A panaszos véleménye szerint a vele szemben elsődlegesen intézkedő r. törzsőrmester nő személyes bosszút akart állni, mivel hat hónappal korábban – hasonló ügyben – feljelentést tettek ellene a bíróságon hamis vád miatt.

Az Rtv. 13. § (2) bekezdése alapján a rendőr köteles a törvény rendelkezésének megfelelően, részrehajlás nélkül intézkedni.

A PMRFK mb. vezetőjének tájékoztatásában foglaltak szerint az említett r. törzsőrmester nő ellen a panaszolt intézkedés időpontjában, illetve azt megelőzően sem indult büntető vagy fegyelmi eljárás. A panaszban foglaltak kivizsgálása során nem merült fel olyan körülmény, amely arra utalna, hogy a rendőr nő részrehajlóan vagy elfogultan intézkedett volna a panaszossal szemben, ezért a panaszt elutasítom.

#### IV.

A Panasztestület a panaszos által előterjesztett panaszt megvizsgálta és a fent hivatkozott állásfoglalásában azt egyes vonatkozásaiban megalapozottnak találta.

A Panasztestület a rendőrök által alkalmazott testi kényszerre vonatkozó előzetes figyelmeztetés megtörténte tekintetében megállapította a panaszos tisztességes eljáráshoz való alapvető jogának csekély fokú sérelmét.

E megállapítással – az ott kifejtettek szerint – a határozat III. részének 4. pontjában foglaltak alapján nem értek egyet.

A Panasztestület álláspontja szerint az előállítás időtartama miatt sérült a panaszos személyes szabadsághoz való joga.

A Panasztestület e megállapításával a határozat III. részének 7. pontjában foglaltak alapján nem értek egyet, részben az ott kifejtettek alapján, részben utalva a Panasztestület állásfoglalásában megfogalmazottakra is, miszerint *a jogsérelem a rendőrség tevékenységén keresztül következett be, azonban nem a rendőrség döntése, hanem az ügyészség utasításai alapján, ezért a panaszos személyes szabadsághoz való jogának korlátozása nem a rendőrség részéről eljáró személyeknek „felróható”.*



A Panasztestületnek az előállítás egyik panaszolt körülményével – az ivóvíz biztosításával – összefüggésben tett megállapításával a határozat III. részének 9. pontjában foglaltak alapján nem értek egyet.

**Mindezek alapján a rendelkező részben foglaltak szerint határoztam.**

Hatásköröm és illetékességem az Rtv. alábbi rendelkezésein alapul:

Az Rtv. 92. § (1) bekezdése szerint akinek az Rtv. IV., V. és VI. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása (e fejezet alkalmazásában a továbbiakban együtt: intézkedés) alapvető jogát sértette – választása szerint – panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez, vagy kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány, valamint a főigazgatók a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálja el.

Az Rtv. 93/A. § (6) bekezdése szerint a Testület a panaszt kilencven nap alatt vizsgálja meg. A Testület az állásfoglalását külső befolyástól mentesen alakítja ki. A Testület az állásfoglalását megküldi az országos rendőrfőkapitány, valamint a főigazgatók számára. A (7) bekezdés rendelkezése alapján az országos rendőrfőkapitány a panaszról az állásfoglalás kézhezvételét követő harminc napon belül közigazgatási hatósági eljárásban dönt. Ha az országos rendőrfőkapitány, valamint a főigazgatók határozatban eltér a Testület állásfoglalásától, ezt köteles megindokolni.

Határozatom az alábbi jogszabályokon alapul:

- a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 330. § (2) és 326. § (7) bekezdése;
- a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 100. § (1) bekezdése, 109. § (1) és (3) bekezdései;
- a Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény 229. § (1) bekezdése;
- a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. évi törvény 2. § (1) bekezdése, 13. § (1) és (2) bekezdései, 15. §-a, 19. §-a, 20. §-a, 29. § (1), (3) és (8) bekezdései, 31. § (1) bekezdése, 33. § (1) bekezdés a) pontja, (2) bekezdés b) pontja, (3) és (4) bekezdései, 44. § (1) bekezdésének b) pontja, 47. §-a, 48. §-ának b) és c) pontjai, 92. § (1) bekezdése, 93/A. § (6) és (7) bekezdései;
- a Rendőrség Szolgálati Szabályzatáról szóló 62/2007. (XII. 23.) IRM rendelet 3. § (1) bekezdése, 4. § (1) bekezdése, 21. § (1) bekezdése, 38. § (1) és (2) bekezdései, 57. § (1) bekezdése, 58. § (2) bekezdése, 59. § (1) bekezdése, 60. § (1) bekezdésének b) és c) pontjai, valamint (2) bekezdése;
- az egyes szabálysértésekről szóló 218/1999. (XII. 28.) kormányrendelet 53. § (1) bekezdése, 54. § (1) bekezdése
- a közúti közlekedés szabályairól szóló 1/1975. (II. 5.) KPM-BM együttes rendelet 4. § (3) bekezdése, 5. §-ának a) és b) pontjai;
- a közúti közlekedési igazgatási feladatokról, a közúti közlekedési okmányok kiadásáról és visszavonásáról szóló 35/2000. (XI. 30.) BM rendelet 96. § (1) bekezdésének a) és b) pontjai;
- a közúti járművek forgalomba helyezésének és forgalomban tartásának műszaki feltételeiről szóló 6/1990. (IV. 12.) KöHÉM rendelet 103. § (1) bekezdése, 106. § (1) bekezdése.

**Budapest, 2012. március „ „**

**Dr. Hatala József r. altábornagy**  
**országos rendőrfőkapitány**